

پلادک دانش

سربزرگ دانش به خون کشیده شد

جایگاه دانشجویان نسل آلفا

دکلمه آزادی

محدثه علی محمدی ثانی

مهندس طبیعت ۹۹

برگ برگ تاریخ جاودانه می‌شود؛ با شهادت قطرات سرخ بر خاک نشسته این مردمان که با دلاوری‌هایشان دوباره زنده بودن و پایداری این مرز و بوم را به حقیقت می‌نگارند، تا تاریخ گواه این دلاوری‌ها باشد. شاید تاریخ را باید مرور کنیم تا رسالت دانشجو بودن را بیاموزیم، وقایع پشت سر گذاشته شده بر تاریخ این مرز و بوم بهترین شاهد برای دلاوری‌های مردم این پهنه خاکی بوده‌است. بر همین اساس این شماره را به یاد شهدای ۱۶ آذرماه و آرمان‌هایشان به قلم تحریر درمی‌آوریم تا بتوانیم رسالت خود را یادآور شویم.

شناسنامه

«فرست»

- ۱ سخن سردبیر
- ۲ تاریخچه‌ای کوتاه
- ۳ جایگاه دانشجویان نسل آلفا
- ۴ دکلمه آزادی
- ۵ سربرگ دانش به خون کشیده شد
- ۶ ایستاده‌ام چو شمع
- ۷ سخن آخر
- ۸ فراخوان عضویت

صاحب امتیاز:

انجمن اسلامی دانشجویان
مستقل دانشگاه تربت حیدریه

مدیرمسئول:

مریم ناصرپناه تیرگانی

سردبیر:

محدثه علیمحمدی ثانی

طراح و صفحه‌آرا:

سبحان پاکمنظر

ویراستار:

فاطمه زهرا تنها

هیات تحریریه:

عاطفه نجیب، وحیده قدیری،

فائزه نیکفرجام، نفیسه خادمی،

ندا علیزاده

@mostaghel_thu

نفیسه خادمی

مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی ۹۷

جایگاه دانشجویان نسل آلفا

مخصوصاً کشورهای غربی که ظلمی عظیم و دینی بزرگ برگردن ما و شهدای والامقام ما دارند ثابت خواهیم نمود کشور ایران، نه از لحاظ قدمت و سابقه بزرگانیش که در قرون گذشته اناری ارزشمند و شناخته شده در دنیا به ثبت رساندند؛ بلکه به خاطر قدرتی که این خطه داراست کشوری که حال در مواجهه با دشمنان پا روی پای خویش انداخته و به آرامی تلاطم میان دشمن بیگانه را نظاره می‌کند. کشوری که با داشتن دانشجویان تلاشگر غیرتمند و توانای خود حرفی برای گفتن در جهان دارد، سرزمینی که سرآمد و برتر در تمامی دانش‌ها و مهارت‌های روز جهان است.

معنای ۱۶ آذر به عنوان روز دانشجو این است که کارهای بزرگ را گاه باید به افراد کوچک جامعه سپرد تا شاهد تحولات عظیم باشیم. ارزش کار و حرف دانشجو را باید شناخت و به آن ارج نهاد چرا که اتفاقات و تحولات عظیم دنیا گاه بخاطر وجود کارهای کوچکی است که به راحتی فراموششان می‌کنیم.

نگاهی گذرا به این دهه حاکی از وجود ظلم، فساد و تباهی در کنار دسته‌ای از جامعه روشن فکران و دوست داران میهن عزیزمان مخصوصاً فرهیختگان و دانشجویان پرافتخارمان که عاشقانه وبا بزرگ مردی بر خواسته‌ها و برپانگاه داشتن پرچم عقاید خویش، ایستادگی نمودند. برخی از این عزیزان که نقشی از روح بلندشان تا ابد بر قلب و جان افکارمان به یادگار مانده را یادآوری می‌کنیم و این روز بزرگ را پاس می‌داریم و همچنین از ارزش های دینی و ملی خود مانند خونی که در رگ های ما تا همیشه جاری است محافظت خواهیم کرد. مشت گره کرده‌ی خود را بر سر ظلم و جور بالا برده و از بیان حقیقت گریزی نداریم همانطور که شعار همیشگی خود مرگ بر آمریکا و مرگ بر اسرائیل را تا ابد خواهیم گفت. نه تنها با زبان، بلکه با همت، غیرت و پشتکار دانشجویان ایرانی به جهان

وحیده قدیری

کارشناسی علوم سیاسی ۹۷

تاریخچه‌ای کوتاه

حوادث تاریخی همانطور که درس عبرتی بر ایمان است می‌تواند ما را نسبت به آینده هوشیارتر از قبل کند همین امر موجب جلوگیری از بروز اتفاقات ناگواری شود. با اشاره به این حوادث پس از بررسی گذشته نه چندان دور می‌خواهیم به واقعه ۱۶ آذر، توجه ویژه‌ای داشته باشیم.

ریشه حوادث آن روزها به اتفاقات ایران در سال ۳۲ برمی‌گردد. پس از این که دولت مصدق با کودتای آمریکا با همکاری انگلیس در ۲۸ مرداد سال ۱۳۳۲ سقوط کرد، جامعه ایران در بهت و حیرت فرو رفت، دانشگاه تهران که به واسطه حضور دانشجویان و نخبگان کشور نسبت به بیگانگان دیدگاهی ضدامپریالیستی داشتند، بیش از پیش رنگ ضد دیکتاتوری و امپریالیستی را به خود گرفت.

در حالی که نفرت از کودتاچیان در افکار عمومی ایران موج می‌زد، اخباری از گوشه و کنار مبنی بر بازگشت نمایندگان دولت های خائن به کشور ایران می‌رسید. وعده قریب الورد "دنيس رایت" کاردار سفارت انگلیس، حضور نیکسون

معاون "آیزنهاور" رئیس جمهور آمریکا طی چندروز مانده به آذر در ایران کنار محاکمه مصدق، گویای ماهی متفاوت برای ملت ایران در سال ۱۳۲۲ بود. سفر نیکسون به ایران پس از قطعی شدن در روز ۱۷ آذر، خشم مردم و دانشجویان را برانگیخت، دانشجویان معتقد بودند حضور نیکسون در دانشگاه باعث آشوب بیشتری می‌شد؛ روز ۱۴ آذر، دانشجویان تمامی دانشکده‌ها از قبیل: حقوق، علوم سیاسی، دندان پزشکی، فنی، پزشکی و داروسازی دانشگاه تهران تظاهرات پرشوری علیه کودتاچیان برگزار کردند. ۱۶ آذر روز یاد بود دانشجویان شهید راه دانش، از جمله (مصطفی بزرگ نیا، احمد قندچی و آذر شریعت‌رضوی) است که علت به خون غلتیدن این سه دانشجوی گرانقدر، اعتراض به دیدار رسمی ریچارد نیکسون معاون رئیس‌جمهور وقت ایالات متحده آمریکا و همچنین از سرگیری روابط ایران با بریتانیا در تاریخ ۱۶ آذر ۱۳۳۲ (حدود چهار ماه پس از کودتای ۲۸ مرداد همان سال) بود که در دانشگاه تهران به شهادت رسیدند.

د کلمه آزادی

دانشجو که باشی؛
یاد میگیری لابه لای تلاش های مداومت صبور باشی.
می پذیری که؛ گاهی آدم فقط می خواند تا بیشتر بفهمد!
و میفهمی که گاهی مدارک، آینده ساز تو نخواهند بود.
همه ی تلاش هایت، نتیجه نخواهند داد! اما با وجود تمام این بلا تکلیفی ها،
پویا و امیدوار می ایستی و برای باور هایت میجنگی.
دوران دانشجویی یعنی دلشوره های دنباله دار، خواب های کوتاه و
پر استرس، شب زنده داری با قهوه های اجباری...
بالشتی به وسعت یک کتاب، با طرح ریزی کلمات، فرمول ها و اعداد!
چشمانی خواب آلود، قرمز و پیچیده ترین برگه های سوال...
دوران دانشجویی همان دورانی است که از وقتی در آن هستی؛
می خواهی که زودتر تمام شود. هنگامی که تمام شد؛ دل تنگ میشوی و آرزو
می کنی ای کاش که برگردد. ۱۶ آذر، روز دانشجو گرامی باد.

سر برگ دانش به خون کشیده شد

به سختی خود را روی زمین می کشید، که دوباره به
او تیراندازی شد و مانند بزرگنیا به شهادت رسید.

احمد قندچی

سومین شهید واقعه ۱۶ آذر، وی متولد ۱۳۱۲ بود
اودر دانشگاه فعالیت های زیادی را دنبال می کرد
آن زمان که عضو جبهه ملی بود، با پخش اعلامیه
های افشاگرانه مبارزه خود را آغاز کرد. همچنین
او در به دنبال داشتن مبارزات ملی کردن نفت،
از دولت دکتر مصدق شدیداً حمایت می کرد. در
یک روز پاییزی درحالی که هنوز یک سال هم از
تحصیل او در دانشگاه فنی نگذشته بود، مظلومانه
مورد هدف گلوله سربازان قرار گرفت و تیری به
کبد او برخورد کرد؛ این تیراندازی باعث شد که
رادیاتورهای سوراخ شوند و آب جوش سروصورت او
را به شدت مجروح کند.

او با تمام مجروحیت هایش به بیمارستان نظامی
تهران منتقل شد که حتی از مداوای او و دیدار
خواهرش که آخرین درخواست وی بود هم مخالفت
کردند. تا اینکه ۲۴ ساعت بعد چشمان خود را
فرو بست و به دوستان شهید خود پیوست.

در حادثه ۱۶ آذر، ۳۰ تن از دانشجویان شهید
شدند، که آنها در امامزاده عبدالله شهر ری آرمیده
اند.

دانشگاه تهران به پیروی از دانشگاه فنی به اعتراض
سه شهید از دست داده در اعتصاب عمیق فرورفت،
بعد از ظهر آن روز دانشجویان با کراوات های
مشکی از دانشگاه حرکت کرده و با سکوت غم آلود
به خیابان های مرکزی شهر رفتند؛ خیابان های

لاله زار و اسانبول شاهد انبوه دانشجویان عزادار
بود که این ماجرا را برای عابران شهادت می دادند.
این گونه دولت، آن زمان با بی توجهی به اعتراض
مردم ۱۱ جوان گرانقدر از جمله: **مصطفی بزرگ**
نیا، آذر شریعت رضوی و احمد قندچی را قربانی
سفر نیکسون به ایران کردند. پس ۱۶ آذر به احترام
این سه شهید در تاریخ ۱۳۳۲/۱۰/۱۶ روز دانشجو
نامیده شد.

دانشجو، یکی از عوامل تاثیر گذار بر تحولات سیاسی
و اجتماعی همه کشورها به ویژه جهان سوم به شمار
می رود. جنبش آزادی خواهی، همان بیداری
دانشجویی است.

این جنبش به عنوان منبع غنی و فیاض برای کشور
یاد می شود، اگر خصوصیات آن درست شناخته شود
نتایجی بر آن مرتبط است؛ مهم ترین آن، آرمان
خواهی می باشد.

جنبش آزادی خواهی با احساس مسئولیت های قشر
دانشجو محملی برای حاکم کردن گفت وگوهای
سیاسی و انقلابی در جامعه است؛ که مأموریت آن ها
کمک به جامعه برای رسیدن به جایگاه اصیل اسلامی
می باشد.

برای برآورده شدن این آرزو ما شهدای زیادی را
در این واقعه از دست داده ایم که می توان از این
سه دانشجوی والا مقام یاد کرد:

مصطفی بزرگنیا

شهید مصطفی بزرگنیا متولد سال ۱۳۱۳ یکی
از دوست داران کمک رسانی به مردم مخصوصاً
نیازمندان بود.

بزرگنیا، عضو کمیته مرکزی سازمان جوانان حزب
نوده ایران بود که روحیه عدالت طلبی داشت تا
حدی که می گفت: "مرگ افتخار آمیز، از زندگی
ننگین بهتر است." او همچنین در مبارزه علیه نظام
شاهنشاهی بی نهایت محکم بود و ترسی نداشت.
این شهید در آن واقعه مورد هدف سه گلوله قرار
گرفت که همان ابتدا با اصابت یکی از آنها به قلبش
به شهادت رسید.

آذر شریعت رضوی

مهدی شریعت رضوی، معروف به آذر شریعت رضوی
متولد سال ۱۳۱۱ در مشهد چشم به جهان گشود؛
مهدی علاقه زیادی به دکتر مصدق داشت، پس
از کودتا که اوضاع به نفع شاه، سیاه رقم خورد و
مصدق دستگیر شد آذر پر دغدغه ترین روزهای
عمرش را سپری می کرد؛ وی حتی روزی در مشهد
که در حال نوشتن اشعاری به نفع مصدق بود، توسط
یک ماشین پلیس دستگیر شد و قتل.

۱۶ آذرماه در محن دانشگاه مهدی هم مورد اصابت
گلوله قرار گرفت و به شدت مجروح شده بود،

حقایق بر پایه دانشجوی بودن

جویندگان، دانش را مانند: سرمایه‌ای می‌دانند که اگر از توانایی‌ها و استعدادهایشان استفاده شود، باعث سربلندی کشور می‌شوند. با این حال در جامعه کنونی دانشجوی هنوز به جایگاه اصلی خود نرسیده؛ باید اول ارزش و احترام از دست‌رفته به این قشر باز گردد و در مرحله بعدی به اندیشه‌های آنها بها داده‌شود.

از مهاجرت‌های نا به هنگام نخبگان نباید راحت گذشت؛ آنانکه با تمام توان دانش خود را در اختیار این جامعه گذاشتند ولی باز خورد و توجه مناسبی دریافت نکردند و حتی استعدادشان مورد حمایت واقع نشد، آنان ناچار به کوچ و دوری از مام وطنشان به دلیل توجه نکردن و بها ندادن به استعداد، تلاش، ایده‌ها و افکار مدرنشان از معدود دلایلی است که موجب فراغ این قشر می‌شود.

عده‌ای هم که مانده‌اند و به تحصیل خود ادامه می‌دهند از آینده شغلی خود هراس دارند. از گرانی، تورم، نرخ بالای ارز، هزینه تحصیل و... بیزارند؛ حال آمدن کرونا این عرصه را برایشان دگرگون کرده و باعث بروز مشکلات جدیدی مثل: خانه‌نشینی، درگیری فکری ناشی از امتحانات حضوری در پی کلاس‌های مجازی شده که موجب ناامیدی بیش از حد در میان این قشر و حتی ترک تحصیل نا به هنگام نیز می‌شود. به امید روزی که اندیشه‌های دانشجویی نادیده گرفته نشود.

ایستاده ام چو شمع

شهید مصطفی چمران این گونه می‌نویسد: «از آن روزنه سال می‌گذرد، ولی وقایع آن روز چنان در نظرم مجسم است که گویی همه را به چشم می‌بینم. صدای رگبار مسلسل در گوشم طنین می‌اندازد. سکوت بعد از رگبار، بدنم را می‌لرزاند. صدای ناله مجروحین را در میان این سکوت دردناک می‌شنوم. دانشکده فنی خون‌آلود را در آن روز و روزهای بعد به رأی العین می‌بینم. دانشجوی، به عنوان قشر باسواد و فرهنگی جامعه، افزون بر شخصیت اجتماعی خود، باعث پیشرفت چشم‌گیر جامعه نیز می‌شود. برخی در این عرصه چنان چشم‌گیر بوده‌اند که حتی پس از پیمودن مدارج و موقعیت‌های عالی مختلف، همچنان دوره دانشجویی آنان قابلیت الگوبرداری دارد؛ برای نمونه، خاطره‌های دانشجویی دکتر مصطفی چمران افکار را درگیر می‌کند.

واژه «دانشجو» و برداشت از آن به ویژه در ایران نیازمند انقلاب و دگرگونی کلی و فکری است. دانشجویی یک مقطع نیست، دانشجویی تنها عنوانی برای ورود به یک طبقه اجتماعی در جامعه نیست. دانشجویی زمان‌بر نمی‌دارد، دانشجویی یک مکتب است و دانشجو نمی‌میرد.

واژه دانشجوی، به اندازه کرامت و تقدس، وسیع و پرمایه است. آن قدر پرافتخار که هرگاه به هر سوی کرانه‌اش اشاره کنیم نسیمی تازه‌ای از معنا می‌یابیم. در این نوشتار به جنبه‌هایی از شخصیت و نقش دانشجویان در کشور عزیزمان ایران می‌پردازیم.

آنچه روز دانشجوی را در مناسبت‌های انقلاب اسلامی به فراموشی نسپرد، ریشه‌های عمیق این نام گذاری است، که به شهادت رسیدن دانشجویان آن‌را ماندگار کرده:

دکتر علی شریعتی، در توصیف سه شهید دانشجویی رویداد ۱۶ آذر ۱۳۳۲ می‌نویسد: «اگر اجباری که به زنده ماندن دارم نبود، خود را در برابر دانشگاه آتش می‌زدم؛ رهمان جایی که ۲۲ سال پیش، «آذر» در آتش بیداد سوخت. او را در پیش پای «نیکسون» قربانی کردند. این سه یار دبستانی که هنوز مدرسه را ترک نگفته‌اند، و از تحصیلشان فراغت نیافته‌اند.

همچون دیگران نخواستند از پشت میز دانشگاه به پشت پاچال بازار بروند و سر در آخور خویش فرو برند و یا آنکه کپن نانی بگیرند. از آن سال دانشجویان زیادی فارغ التحصیل شدند، اما این سه تن الگوی دانشجویان باقی مانده‌اند و آنها در یادها جاودانه خواهند ماند. روایت شانزدهم آذر ۱۳۳۲، با بیان یکی از شاهدان ماجرا، آن قدر تکان‌دهنده است که هر دلی را آکنده از تأثر و افسوس می‌کند.

دانشجو روزت مبارک

به مناسبت ۱۶ آذرماه، نشریه
فانوس با اعلام فراخوان،
عضوگیری می نماید.

دانشجویان خوش قریحه و روشنفکر و دغدغه مند
علاقه مند به حوزه های

نویسندگی، شاعری، طراحی مجلات،
مباحثه و تحلیل گری سینما، هنر، ادبیات،
مسائل اجتماعی و سیاسی می توانند به آیدی
تلگرامی مسئول واحد نشریه fanous_thu پیام
ارسال کنند تا به جمع ما بپیوندند.

